

Nieuwe spelregels door duurzame dop

In de supermarkt sta je er vast niet bij stil: de doppen op doseerflessen van bijvoorbeeld Remia en Heinz worden ergens geproduceerd. Veel van die kunststof verpakkingen komen van Weener Plastics in Ede. Binnenkort zijn sommige misschien wel duurzaam. Femke de Korte van Weener Plastics werkte hiervoor afgelopen voorjaar mee aan de certificering. Met verrassende bijeffecten tot gevolg.

Doppen verduurzamen, wat komt daarbij kijken?

“Daar heb je International Sustainability & Carbon Certification, kortweg ISCC, voor nodig. En bij verpakkingen rondom levensmiddelen kom je dan uit bij ISCC Plus. Deze certificering wordt nog niet heel breed gedragen in onze markt en is nog vrij duur omdat gerecyclede dan wel bio feedstock materialen nog maar beperkt beschikbaar zijn. Unilever is onze grote drijfveer om hiermee aan de slag te gaan. Hierdoor zijn we er echt voorloper in.”

Hoe startte u de omslag?

“Wat is het hart van het systeem bij ISCC Plus? Die samenhang tekende ik op één A4'tje. Als je aan de slag gaat met een projectorganisatie, dan wil je niet 100 of 200 pagina's met spelregels overhandigen, maar in één oogopslag een verhaal dat iedereen snapt. En waaruit je ook gelijk de onderlinge relaties van processen op afdelingen opmaakt; die afdelingen zijn immers niet geïnteresseerd in een standaard, maar in wat het voor hen betekent. Die vertaalslag maakte ik dus.”

Welke spelregels gelden er zoal?

“Allereerst dat je een formele ISCC-contactpersoon hebt met een functieomschrijving en bevoegdheden. Verder heb je een beleidsverklaring nodig met commitment van het management. Ook moeten we medewerkers trainen in de voor hen relevante ISCC-taken en processtappen. Daarnaast gelden er specifieke eisen die zeggen wat deze standaard van je wil. Je kan binnen dit systeem bovendien zowel biobased materiaal als gerecycled materiaal verwerken. Om de materiaalstromen te volgen moet je dan een chain-of-custodymodel kiezen.”

Wat is het gevolg van die keuze?

“We moeten aantonen hoe het sustainable materiaal dat we ontvangen, gelinkt is aan het artikel dat we op de markt zetten. Daarnaast mag je natuurlijk nooit meer sustainable materiaal verkopen dan je binnen kreeg! Dat vraagt om een boekhouding of opvolgsysteem: de massabalans. Vergelijk het met opgewekte groene energie waarvan je moet aantonen dat je die onder deze noemer mag verkopen.”

Waar loopt u bij dat aantonen tegenaan?

“In theorie is de dop 100 procent duurzaam. In de praktijk niet. Hoe dat komt? Hiervoor kijk je naar de totale opbouw van de dop. Die kan bestaan uit een niet-sustainable membraan, seal, kleurstof én uit de sustainable kunststof. De kunststofleverancier gebruikt mogelijk niet-sustainable krakers en additieven bij de productie van het materiaal. Dus als we 100 procent gerecycled materiaal inzetten, kunnen we toch maar 99 procent claimen vanwege niet-sustainable toevoegingen.”

Hoe berekent u dan welk deel duurzaam is?

“Al die verliezen moeten we corrigeren. In de massabalans zetten we voor ieder artikel het sustainable percentage en de consumptie van het sustainable materiaal op batchniveau. Vervolgens geven we een verklaring aan de klant af waarin staat welk deel van de dop sustainable is en uit welke batch de dop is geproduceerd. Het lijkt misschien 99 procent, maar we corrigeren op basis van het gewicht. Samen met de kleurstof – die verschilt per dop –, het membraan en de seal kom je voor elke dop op een ander percentage uit. Dat kan zomaar rond de 85 procent zijn.”

Betekende ISCC Plus wéér een nieuw systeem voor Weener?

“Nee. We beseften dat alles uit onze fabriek mogelijk in de toekomst sustainable kan zijn. Dat heeft zo veel impact op je organisatie, dat kun je niet behappen. Daarom dachten we na over onze huidige werkmethoden en welke zaken we al implementeerden op basis van bijvoorbeeld ISO 9001 en FSSC 22000: wat hebben we al aan rapportagestructuur en wat is er nog nodig om ISCC Plus slim te integreren? Hiervoor hielden we onder meer een kick-off met alle relevante disciplines. Daarin maakten we mensen bewust van de verandering naar sustainable materiaal. Ook legden we het systeem en het doel uit. En we brainstormden over een paar knelpunten. Van keuzes in de aansturing van de organisatie en het logistieke proces tot inrichting en rapporteren.”

Wat leverde denken vanuit de bestaande processen op?

“Onder meer een besturingssysteem dat data exporteert voor die sustainable-boekhouding. De massabalans combineert daarbij productiegegevens en data van de goederenontvangst. We hadden al een procedure voor de goederenontvangst, alleen moet de leverancier nu ISCC-gecertificeerd zijn zodra het sustainable materiaal onderweg is. Dat betekende slechts een kleine wijziging in het bestaande proces. Die traceabilitydata is de basis van het systeem. Het hele proces is met de invoering van sustainability rapportages - denk aan kpi's – zelfsturend. En zo krijg je nooit een verkeerde claim. Lange leve de techniek!”

U levert het product nog niet. Kon u dan wel testen?

“Voor we live gingen, hielden we een try-out in een testomgeving van ons besturingssysteem. Zo plaatsten we fictieve orders van klanten voor sustainable materiaal, maakte we het product en leverden we uit. De test toonde aan dat de balans die we hierin hadden opgebouwd, werkte.”

Ging er dan helemaal niets mis?

“Bij een fictieve intercompany-levering zagen we dat een van de spelregels niet duidelijk was, ook niet in ons managementsysteem. Mensen moesten rapporteren, certificaten aanmaken. Zo ontdekten we dat iets wat je op papier leest en doorgesproken hebt, toch anders is dan als je het zelf moet doen. Als je dichter op het werkelijke proces staat, krijg je toch andere vragen. Nog vóór de audit konden we daar nog snel punten op de i zetten. Zo'n test geeft dus waardevolle informatie.”

Het certificaat kwam snel. Wat kunnen kwaliteitsmanagers hiervan leren?

“In de kerstvakantie maakte ik het A4'tje, in februari startten we en drie maand later kregen we het certificaat. De auditor was behoorlijk complimenteus en zei dat we geen half werk hadden geleverd. We waren dan ook goed voorbereid en er was commitment. Bovendien, als de doorlooptijd van een project korter is, houden mensen meer focus. Duurt het langer, dan ontstaat een soort etterende wond. Verder had ik als quality-assurancevrouw natuurlijk een belangrijk rol. Ook zorgde een projectleider voor teamaansturing en organisatorische zaken. Hierdoor kon ik me richten op de inhoud en niet op randzaken. Dat was heel fijn.”

Had corona nog invloed?

“Het werd wel spannend in onze branche en ons bedrijf. De omzet steeg namelijk. En we liepen natuurlijk kans dat mensen ziek werden. Als team kwamen we hierdoor soms wel in de knel met de beschikbare tijd. Toch bracht corona alles juist in een stroomversnelling. Daarvóór overlegden we niet digitaal. Sinds corona gebruiken we hiervoor Teams. Daarin zette we nu ook onze informatie. Mensen reageerden dáár en dat zorgde actief voor feedback en minder mails. Andere teamleden konden de discussie zo bovendien goed volgen en begrepen hierdoor bijvoorbeeld de grondslag van besluiten.”

Leidde dat nog tot kwaliteitsveranderingen?

“Inmiddels rapporteren we onze kpi's in Teams en registreren we verbeteracties hier. Corona dwong ons dingen anders te doen en dat heeft mooie verbeteringen opgeleverd. Dat was een leuke coronabonus voor mij als kwaliteitsmanager.”

Komen ketchupflessen met sustainable Weener doppen nu snel in de winkel?

“Een aantal klanten heeft interesse, maar de timing is nog onbekend. Unilever wil graag voor de ultieme sustainable pack gaan. Dus we moeten binnenkort met ze afstemmen wat dat exact betekent voor de timing. De belangrijkste belemmering voor hen was dat ze de complete verpakking niet

konden omzetten naar sustainable materiaal op het moment dat wij konden starten. En dan heeft het claimen van alleen de dop voor hen niet veel zin. Nog even geduld dus.”

Over Femke de Korte

- In dienst bij: Weener Plastics Netherlands
- Sinds: 10 jaar
- Beroep: Manager Compliance & Quality Assurance
- Bijzonderheden: Ook verantwoordelijk voor voedselveiligheid